

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Cb/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119424764
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6119424764.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci žalobcu: NFA Group, s.r.o., so sídlom Námestie Matice slovenskej 8, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 46 701 842 v konaní právne zastúpeného JUDr. Martinom Žilkom, advokátom, so sídlom Cementárska 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 307 147, proti žalovanému: U.. B. I. M.. - Y., O. O. Š. XX/X, XXX XX T., Y.: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20.000,- € spolu s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Upomínaciu súdu v Banskej Bystrici domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu zmluvnú pokutu vo výške 20.000,- € spolu s príslušným úrokom z omeškania. V žalobe poukázal na to, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 27.02.2012 zmluvu o dielo, ktorej predmetom bol informačný systém pre žalobcu. Po jeho dokončení žalobca uzatvoril dňa 03.02.2013 so žalovaným zmluvu o spolupráci, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného zabezpečiť riadny a bezproblémový chod informačného systému, ako aj webovej stránky žalobcu. Na danom systéme, ktorý vytvoril žalovaný v roku 2012, fungoval žalobca do roku 2017. V tom čase sa žalobca so žalovaným dohodli na tvorbe novej verzie systému. V septembri 2017 sa žalobca a žalovaný dohodli na jeho ostrej prevádzke. Akonáhle bol systém spustený do plnej prevádzky, začal byť nestabilný. Výpočty, ktoré predtým fungovali, prestali fungovať. Čas opráv sa začal predlžovať a pribúdanie funkcionalít, ktoré mal systém obsahovať podľa dohody strán, stagnoval. Z uvedeného dôvodu žalovaný upozornil žalobcu dňa 13.10.2017 prvýkrát na nestabilitu systému a na jeho pomalosť. Žalovaný mal danú chybu vyriešiť, avšak sa mu to nepodarilo. Dňa 31.08.2018 konateľ žalobcu zistil, že systém nefunguje na hostingu žalobcu, ale cez tzv. iframe na hostingu žalovaného. Z uvedeného dôvodu konateľ žalobcu okamžite dôrazne požiadal žalovaného, aby presunul bezodkladne systém na hosting žalobcu. Následne nastalo obdobie sporov a nekonečných požiadaviek o úpravy, ktoré žalovanému trvali prídlho, nerobil sa žiadny progres a keď konateľ žalobcu chcel, aby niečo žalovaný opravil/upravil, musel sa žalovanému doprosovať. Situácia bola neúnosná a z toho dôvodu konateľ žalobcu inicioval osobné stretnutie, ktoré sa uskutočnilo 08.01.2019 o 10.00 hod. v Kremnici, kde bol žalovanému predložený návrh na úpravu vzťahov, s ktorým žalovaný súhlasil. Žalovaný si však hneď na druhý deň začal opätovne nárokovat zaplatenie faktúr. Situácia vyvrcholila dňa 29.06.2019, kedy žalovaný vypovedal žalobcovi zmluvu o spolupráci a znemožnil mu prihlásenie do informačného systému. Žalobca poukázal na to, že v zmysle článku VIII. ods. 1 písm. a) Zmluvy o spolupráci má nárok na zmluvnú pokutu vo výške 5.000,- € za každé jednotlivé porušenie zmluvy, pričom zmluvná pokuta je splatná do 14. tich dní odo dňa ako bol spolupracovník vyzvaný na jej zaplatenie. Žalovaný pritom hrubo porušil zmluvné podmienky tým, že

úplne zamedzil vstupu žalobcovi a jeho spolupracovníkom do systému, ako i tým, že napriek viacerým výzvam žalobcu nedodal žalobcovi databázu v použiteľnom stave a odkazom na stránke informačného systému žalobcu šíril nepravdivé a klamlivé informácie o žalobcovi. Žalovaný ďalej svojim konaním podľa žalobcu porušil článok IV. ods. 2 písm. a), ako aj článok V. bod 2 písm. b), g) a h), a nakoniec článok VIII. bod 2 písm. a) Zmluvy o spolupráci. Za uvedené porušenia Zmluvy o spolupráci žalobca vyzval žalovaného listami zo dňa 02.08.2019 a 04.10.2019 na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú však žalovaný neuhradil. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania, žalobca si uplatnil aj nárok na úhradu úroku z omeškania v súlade s § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka.

2. Upomínací súd vydal v skrátrenom konaní platobný rozkaz sp. zn. 13Up/1648/2019 zo dňa 06.12.2019, voči ktorému podal žalovaný včas odôvodnený odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že so žalobou žalobcu nesúhlasí v celom rozsahu a žiada ju zamietnuť. Potvrdil, že nová verzia informačného systému pre žalovaného bola vyhotovená na základe ústnej dohody z roku 2017. Obsahom dohody bol rozsah funkcionality nového systému a záväzok žalobcu zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 3.500,- € za vývoj novej verzie systému a 700,- € za tvorbu klientskej zóny. Nová verzia informačného systému bola v dohodnutom rozsahu zhotovená a dodaná žalovanému v septembri 2017. Žalobca napriek splneniu záväzkov dohody zo strany žalovaného dohodnutú odmenu odmietol zaplatiť. Danú odmenu zaplatil až po viacnásobných urgenciách zo strany žalovaného, pričom zaplatenie zvyšnej časti dohodnutej odmeny podmieňoval žalobca vytvorením ďalších funkcionality, ktorých zoznam žalovanému priebežne zasielal. Žalovaný v ďalšom rozporoval tvrdenie žalobcu o tom, že klientská zóna nebola spustená z dôvodu nedopracovania systému žalovaným, avšak bolo tomu tak preto, že žalobca neustále rozširoval zoznam nových funkcionality, ktoré neboli súčasťou pôvodnej dohody. Nepravdivé je aj tvrdenie o úplnej nestabilite systému. Žalovaný pre žalobcu nepretržite zabezpečoval chod jeho informačného systému podľa zmluvy o spolupráci. Informačný systém bol riadne udržiavaný v prevádzke až do 01.08.2019 a jednotliví užívatelia s ním plnohodnotne pracovali. Systém nemal žiadne časté výpadky ako to tvrdí žalobca. Niekoľko situácií, kedy bol prístup do systému obmedzený, vznikol z dôvodov na strane hostingovej spoločnosti, na ktorej serveroch je chod systému zabezpečovaný. O daných obmedzeniach bol žalobca vždy zo strany žalovaného informovaný. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si svoju základnú povinnosť, ktorá mu vyplývala zo Zmluvy o spolupráci, teda platiť žalovanému odmenu riadne a včas, po celú dobu trvania zmluvy plnil a porušoval ju. Väčšina platieb bola žalovanému poukázaná so značným oneskorením a odmeny za obdobie od augusta 2018 až do ukončenia platnosti zmluvy (júl 2019) neboli žalovanému zo strany žalobcu poukázané vôbec. Na základe daných skúseností žalovaného so žalobcom, ako i na základe jeho neuhradených záväzkov, žalovaný pristúpil dňa 29.06.2019 k písomnému vypovedaniu Zmluvy o spolupráci a zároveň žalobcovi zaslal Návrh na dohodu o bezproblémovom ukončení spolupráce. Daný návrh však žalobca odmietol. Dňa 31.07.2019 Zmluva o spolupráci zanikla na základe predchádzajúcej písomnej výpovede žalovaným. Na základe tejto skutočnosti pristúpil žalovaný k ukončeniu plnení svojich zmluvných záväzkov - chodu a údržby informačného systému. Pokiaľ žalobca poukazoval na údajné porušenie článku V. bod 2 Zmluvy o spolupráci, podľa ktorého mal žalovaný šíriť nepravdivé informácie o žalobcovi, žalovaný poukázal na to, že za obsah zobrazovaný a šírení podanou doménou je zodpovedný žalobca. Predmetná informácia o neuhradených finančných záväzkoch spoločnosťou žalobcu však nie je nepravdivá, skreslená, nepresná, neúplná a nezavádzajúca, keďže žalobca mal skutočne neuhradené záväzky voči žalovanému. Taktiež ani nárok žalobcu odvodený od článku V. bod 2b Zmluvy o spolupráci nie je dôvodný, nakoľko žalovaný udržiaval informačný systém žalobcu v jeho chode po celý čas trvania Zmluvy o spolupráci, na čo poukázal aj Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 22Cb/9/2019. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na údajné porušenie článku IV. bod 2 písm. a) a článku V. bod písm. g) Zmluvy o spolupráci, žalovaný nenadobudol zo strany žalobcu žiadne doklady, ktoré by ma uschovávať a taktiež mu nebola poskytnutá ani žiadna dokumentácia zo strany žalobcu. Dáta netvorila hmotný substrát, ktorý by mohol byť akýmkoľvek spôsobom fyzicky vrátený žalobcovi. Tieto dáta neboli poskytnuté žalovanému, avšak žalobca, resp. jeho zamestnanci predmetné údaje postupne vkladali do informačného systému pre svoje vlastné potreby. Navyše, export týchto dát žalovaný žalobcovi niekoľkokrát zaslal po ukončení chodu informačného systému. V závere žalovaný poukázal na to, že v čase podpisu Zmluvy o spolupráci sa jednalo o formulárovú zmluvu, ktorá bola upravená narýchlo pre podmienky údržby informačného systému. Odmena pre žalovaného vo výške 100,- € mesačne za údržbu a prevádzku informačného systému je v hrubom nepomere k výške zmluvnej pokuty 5.000,- €, ktorá sa viaže na akékoľvek porušenie široko a vážne koncipovaných povinností žalovaného.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom spisová značka 19Cb/5/2020-118 zo dňa 03.11.2020 tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. Odvolací súd uznesením spisová značka 41Cob/22/2021-165 zo dňa 27.05.2021 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd skonštatoval, že zmluvná pokuta medzi stranami sporu bola dojednaná platne a uložil prvostupňovému súdu zisťovať, či došlo skutočne k porušeniu jednotlivých konkrétnych článkov zmluvy, za porušenie ktorých si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu spolu vo výške 20 000,- Eur a ak porušenie povinností zo strany žalovaného zistí, je namieste, ak dospeje k záveru, že platne dohodnutá zmluvná pokuta je neprimerane vysoká, s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovacej povinnosti v súlade s ustanovením § 301 Obchodného zákonníka znížil. Z vyššie uvedených dôvodov súd opakovane vykonal dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, a to oboznámením Zmluvy o dielo zo dňa 27.07.2012, oboznámením Zmluvy o spolupráci zo dňa 03.02.2013, Screenshotom obrazovky, mailovou komunikáciou medzi žalobcom a žalovaným, výzvou na úhradu zmluvnej pokuty zo dňa 02.08.2019 s doručenkou, výzvou na úhradu zmluvnej pokuty zo dňa 02.10.2019 s doručenkou, faktúrami, výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 03.02.2013 uzatvorená Zmluva o spolupráci, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného zabezpečovať riadny a bezproblémový chod informačného systému žalobcu, ako aj webovej stránky žalobcu. V čl. VII. bod 1 predmetnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na odmene pre žalovaného vo výške 100,- € mesačne, ktorá mala byť splatná vždy do 25. dňa nasledujúceho mesiaca. V čl. VIII. bod 1 predmetnej zmluvy si zmluvné strany dojednali pre prípad porušenia povinností žalovaného, ktoré sú uvedené v čl. IV., V. zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 5.000,- € za každé jednotlivé porušenie povinností žalovaného, ktorá zmluvná pokuta je splatná do 14. dní odo dňa výzvy zaslanej žalobcovi na zaplatenie zmluvnej pokuty.

5. Výzvou na úhradu zmluvnej pokuty zo dňa 02.08.2019 vyzval žalobca žalovaného na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5.000,- € za porušenie povinností uvedených v čl. VIII. bod 1 písm. a) Zmluvy o spolupráci, a to v lehote do 14 dní od prevzatia danej výzvy. Podľa pripojenej doručeny žalovaný predmetnú výzvu prevzal prostredníctvom splnomocnenej osoby dňa 06.08.2019.

6. Výzvou na úhradu zmluvnej pokuty zo dňa 02.10.2019 vyzval žalobca žalovaného na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 15.000,- € za porušenie povinností uvedených v čl. VIII. bod. 1 písm. a) a čl. IV. bod 2 písm. a), čl. V. bod 2 písm. b) a 2 písm. g) v celkovej výške 15.000,- € v lehote do 14 dní od prevzatia danej výzvy. Podľa pripojenej doručeny žalovaný predmetnú výzvu prevzal prostredníctvom splnomocneného zástupcu dňa 07.10.2019.

7. Z mailového podania žalovaného adresovaného žalobcovi súd zistil, že žalovaný vypovedal zmluvu o spolupráci dňa 29.06.2019, z ktorého dôvodu Zmluva o spolupráci v súlade s čl. IX. bod. 5 zmluvy zanikla uplynutím jedného mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená druhej zmluvnej strane, t.j. dňom 31.07.2019.

8. Žalobca v konaní pred súdom uviedol, že so žalovaným si pred uzatvorením zmluvy prechádzali jednotlivé ustanovenia. Pripustil, že žalovaný poukazoval na to, že daná zmluvná pokuta je vysoká, avšak vzhľadom k tomu, že ich vzťahy boli v tom čase dobré, zmluvnú pokutu v takejto výške ponechali. Uvedenú zmluvnú pokutu stanovili v takejto výške z dvoch dôvodov - jednak preto, že spracovávali osobné údaje klientov, ku ktorým mal žalovaný prístup, a jednak z toho dôvodu, že mal informáciu, že otec žalovaného pracoval v podobnom odbore, preto nemohli s touto informáciou hazardovať. Od žalovaného po ukončení zmluvného vzťahu požadovali dáta, ktoré boli nahrávané do informačného systému - išlo o informácie o klientoch, dátumy uzatvárania zmlúv, detaily uzatvárania zmluvného vzťahu, osobné údaje o spolupracovníkoch a agentoch a podobne. Žalobca pripustil, že žalovaný im poslal dané databázy, avšak boli v podobe zhluku písmen, ktoré nevedeli rozšifrovať. Nevedel ich spracovať ani technik, preto boli dané dáta pre nich nepoužiteľné. Až po niekoľkých urgenciách im bolo dňa 20.09.2019 vysvetlené, ako majú s danými dátami nárábať. Žalobca poukázal na to, že v pravidelných intervaloch podáva výkaz na MVS, preto vychádzal z údajov, ktoré si musel vyžiadať od ich obchodných partnerov a taktiež z údajov, ktoré si viedla ich asistentka v databáze. Škodu nemajú vyčíslenú, avšak dlhšiu dobu museli údaje spracúvať ručne, musel sa tomu venovať. Pokiaľ nemali nový informačný systém, vznikla minimálne voči nim nedôvera ich obchodných partnerov. Daných

obchodných partnerov nestratili, avšak museli využiť všetky ich skúsenosti a aby niektorých obchodných partnerov udržali, museli ich motivovať províziami. Žalobca v ďalšom poukázal na to, že z mailovej komunikácie medzi ním a žalovaným vyplýva, že ich najpodstatnejšia výhrada k informačnému systému bola tá, že žalovaný prevádzkoval informačný systém na jeho hostingu a nie na ich hostingu. Práve „inframe“ mohol spôsobovať nestabilitu informačného systému. Ich asistentky často nevedeli s daným informačným systémom pracovať. Žalobca sa nevedel vyjadriť k otázkam súdu ohľadne toho akým spôsobom boli so žalovaným dohodnutí v roku 2017, keď sa dohodli na zmene informačného systému, či mal informačný systém pracovať na hostingu žalovaného, resp. žalobcu.

9. Žalovaný v konaní pred súdom uviedol, že so žalobcom mali pri uzatváraní zmluvného vzťahu dobrý vzťah, preto mu niektoré informácie pri uzatváraní zmluvného vzťahu neboli vysvetlené. Z jeho pohľadu bol informačný systém po celú dobu trvania zmluvného vzťahu stabilný, spracovával dáta aké mal. Každý mesiac dvakrát sa generovali provízne zostavy, kedy sa zhrnuli všetky provízie a vygenerovali sa odmeny v danom províznom systéme. Keď sa zmenil nejaký vzorec, tak museli niečo opravovať, avšak to sú bežné veci pri vývoji, nejedná sa o nič neštandardné. Pokiaľ ide o incident zo dňa 29.06.2019, žalovaný uviedol, že v tom čase mal žalobca voči nemu neuhradené záväzky a ignoroval jeho niekoľkonásobné výzvy na uhradenie splatných faktúr, z uvedeného dôvodu sa zobrazila na obrazovke žalovaného správa, že nemá uhradené splatné záväzky. Uvedená správa bola zobrazená v rámci daného dňa približne od 12:00 - 16:00 hod. V súdnom konaní sa nakoniec viedlo aj konanie o zaplatenie jeho odmien, v ktorom konaní bol úspešný. Súd mu zamietol žalobu len v tej časti, ktorou sa domáhal zaplatenia odmeny nad rámec 100,- Eur mesačne, avšak odmena za každý mesiac vo výške 100,- Eur mu bola priznaná. V súdnom konaní si uplatňoval odmenu vo výške 150,- Eur, nakoľko boli neskôr so žalobcom dohodnutí na zvýšení danej odmeny, avšak daná dohoda nebola uzavretá písomne, preto ju súd neakceptoval. K tvrdeniam žalobcu o tom, že mu neodovzdal dôverné informácie dokumentáciu, žalovaný uvádzal, že mu celú dokumentáciu aj dôverné informácie odovzdal dňa 01.08.2019, teda pri ukončení zmluvného vzťahu. Dané dokumenty neboli zašifrované, boli v takej istej forme v akej boli uložené v databáze dovtedy. Žalobca zrejme nemal také skúsenosti, preto nevedel s danými údajmi pracovať. Vždy však, keď mu poslal nejaký mail, že potrebujú nejaké dáta, tak im vyhovel. Svedčí o tom aj posledná mailová komunikácia, v ktorej mu žalobca ďakoval, že mu vyhovel a dané dáta mu poslal. Všetky údaje, ktoré boli napr. na zmluve - t.j. mená, dátumy, poisťovne, a podobne boli v čitateľnej forme, boli zoradené do jednotlivých stĺpcov, aby sa dalo pracovať s dátami. Pri každom riadku tabuľky je uvedený kľúč, ktorý odkazuje na iný riadok v inej tabuľke a tieto kľúče mali pre žalobcu tvar zhluku písmen a čísel, ale pre databázu to bol referenčný kľúč. Pokiaľ ho žalovaný požiadal o ich dešifrovanie, tak to urobil, o čom svedčí aj posledná mailová komunikácia, kedy mu žalobca ďakoval, že im vyhovel a dané dáta im poslal. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nestabilita informačného systému bola spôsobená tým, že systém bežal na jeho serveroch, že použil nevhodnú technológiu, tak dané informácie nie sú pravdivé. Daný systém bežal na serveroch spoločnosti Websupport, o čom žalobca vedel. Taktiež aj ich webová stránka bežala na serveroch tej istej spoločnosti, ktorá je najväčšou hostingovou spoločnosťou na Slovensku. Nie je teda pravdivé tvrdenie, že majú nevhodnú technológiu. Rozhodne sa teda nejednalo o jeho servery, resp. nasadenie nejakej nevhodnej technológie. Daná technológia, ktorá bola použitá je používaná na všetky takéto projekty.

10. Podľa § 544 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

11. Podľa § 301 Obchodného zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú s vzťahuje zmluvná pokuta. Na náhradu škody, ktorá vznikla neskôr, je poškodený oprávnený do výšky zmluvnej pokuty podľa § 373 a nasl. OBZ.

12. Podľa čl. VIII. Bod 1 zmluvy o spolupráci, v prípade ak spolupracovník poruší svoje povinnosti uvedené v článku IV. tejto zmluvy a v článku V. tejto zmluvy, zaväzuje sa zaplatiť NFA zmluvnú pokutu vo výške:

a) 5 000,- EUR (slovom päťtisíc EUR) za každé jednotlivé porušenie povinnosti Spolupracovníka, pričom zmluvná pokuta je splatná do 14 dní odo dňa ako bol spolupracovník vyzvaný NFA na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zaplatením zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok NFA na náhradu škody.

13.Podľa článku IV. ods. 2 písm. a), spolupracovník sa zaväzuje bez zbytočného odkladu po skončení konania podľa tejto zmluvy:

a) vrátiť NFA všetku dokumentáciu obsahujúcu dôverné informácie.

14.Podľa článku V. bod 2 spolupracovník sa zaväzuje:

b) riadny a bezproblémový chod informačného systému spoločnosti NFA a webovej stránky spoločnosti NFA,

g) po celú dobu trvania zmluvného vzťahu s NFA založeného touto zmluvou uschovávať doklady, ktoré pri výkone svojej činnosti nadobudol a tieto doklady vrátiť NFA na svoje náklady do jedného mesiaca odo dňa skončenia zmluvného vzťahu založeného touto zmluvou,

h) zdržať sa konania, ktoré by umožnilo alebo malo za cieľ šíriť nepravdivé, skreslené, nepresné, neúplné, zavádzajúce alebo klamlivé informácie o NFA alebo jeho zmluvných partneroch.

15.Súd opakovane v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie, z ktorého považoval za preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 03.02.2013 uzavretá písomná Zmluva o spolupráci, ktorá nie je upravená v Obchodnom zákonníku ako zmluvný typ, preto ju súd posúdil v súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaný typ zmluvy. Strany sporu si dostatočným spôsobom už v zmluve určili predmet svojich záväzkov, a to že žalovaný bude pre žalobcu zabezpečovať riadny a bezproblémový chod informačného systému ako aj webovej stránky a žalobca sa zaviazal žalovanému za uvedené činnosti poskytnúť odmenu vo výške 100,- Eur mesačne. Keďže zmluva bola uzatvorená medzi podnikateľskými subjektami, predmetný záväzkový vzťah sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, čo nakoniec vyplýva aj z článku XI. ods. 6 predmetnej zmluvy o spolupráci. V článku VIII. Zmluvy o spolupráci sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, že žalovaný ako spolupracovník poruší svoje povinnosti uvedené v článku IV. a článku V. tejto zmluvy, zaväzuje sa zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 5 000,- Eur za každé jednotlivé porušenie povinnosti, pričom zmluvná pokuta je splatná do 14 dní odo dňa ako bol spolupracovník (žalovaný) vyzvaný žalobcom na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov upravená v § 544 -545 Občianskeho zákonníka s tým, že úprava zmluvnej pokuty obsiahnutá § 300-302 Obchodného zákonníka nadväzuje na základnú úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku a zároveň obsahuje podstatné zmeny pre obchodné vzťahy. Nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty vzniká len na základe dohody zmluvných strán, ktorá musí byť uzavretá vždy v písomnej forme. Základom pre dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute je vymedzenie zmluvného záväzku v uzavretej zmluve, ktorého porušenie je dôvodom pre vznik povinnosti platiť zmluvnú pokutu. V intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, prvostupňový súd konštatuje, že zmluvná pokuta bola medzi stranami sporu dohodnutá platne, nakoľko zo Zmluvy o spolupráci vyplýva za porušenie ktorých konkrétnych článkov zmluvy vzniká žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu vo výške 5 000,- Eur, teda je možné konštatovať, že zmluvná pokuta bola dohodnutá jasne, zrozumiteľne a určito. V ďalšom, súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, zisťoval, či došlo skutočne k porušeniu jednotlivých konkrétnych článkov zmlúv, za porušenie ktorých si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu spolu vo výške 20 000,- Eur. Pokiaľ ide o splnenie povinnosti uvedenej v článku IV. bod. 2 písm. a) ako aj v nadväzujúcom článku V. bod. 2 písm. g) , a to vrátiť žalobcovi všetku dokumentáciu obsahujúcu dôverné informácie a po celú dobu zmluvného vzťahu uchovávať doklady, ktoré pri výkone činnosti žalovaný nadobudol a vrátiť ich na svoje náklady do jedného mesiaca odo dňa skončenia zmluvného vzťahu, súd má za to, že žalovaný neporušil svoje povinnosti. Je potrebné uviesť, že za doklady sa považuje všetka dokumentácia nahratá do informačného systému- napr. scany zmlúv, iných dokumentov, pričom dôverné informácie predstavujú osobné údaje klientov, ktoré sa nahrávajú s danou dokumentáciou do informačného systému. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi odovzdal 01.08.2019 databázu, ktorá obsahovala zmluvnú dokumentáciu ako aj dôverné informácie, ktoré nadobudol žalovaný pri výkone svojej činnosti. Žalobca sa však v súdnom konaní bránil, že predmetná databáza bola zašifrovaná a následne ju žalovaný zaslal žalobcovi v požadovanom

stave až 20.09.2019 na výzvu žalobcu. Súd vykonaným dokazovaním nemal za preukázané, že by žalobca porušil svoje povinnosti uvedené v článku IV. bod 2 a) a v článku V. bod. 2 g) zmluvy, nakoľko naplnil dané povinnosti, na ktoré je zmluvná pokuta v týchto prípadoch viazaná. Žalovaný žalobcovi vrátil všetku dokumentáciu aj s dôvernými informáciami, a to už dňa 01.08.2019, hoci ich mal v súlade s článkom V. bod 2 g) vrátiť až do jedného mesiaca odo dňa skončenia zmluvného vzťahu (t.j. do 01.09.2019). Z dokazovania pritom vyplynulo, že časť danej dokumentácie bola v čitateľnej forme (pokiaľ ide o mená, dátumy uzavierania zmluvných vzťahov, označenie poisťovne a podobne) a na niektoré informácie bol potrebný referenčný kľúč, ktorý im žalovaný na vyžiadanie poskytol. Navyše, pokiaľ žalobca žalovaného žiadal o poskytnutie súčinnosti pri rozširovaní daných údajov, žalovaný mu danú súčinnosť poskytol, o čom svedčí aj komunikácia medzi stranami sporu zo dňa 20.09.2019. Tú skutočnosť, že žalobca nedokázal samostatne pracovať s databázou zaslanou žalovaným už dňa 01.08.2019 nemožno považovať za porušenie povinností žalovaným uvedených v označených bodoch zmluvy, za ktoré by mal byť žalovaný sankcionovaný uložením zmluvnej pokuty.

16. Pokiaľ ide o porušenie povinnosti uvedenej v článku V. bod. 2 b), ktorým sa žalovaný zaviazal na riadny a bezproblémový chod informačného systému a webovej stránky spoločnosti, súd na danom mieste poukazuje na to, že žalobca v priebehu celého konania súdu žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že žalovaný nezabezpečil počas trvania zmluvného vzťahu bezproblémový chod informačného systému. Naopak v konaní bola predložená tak zo strany žalobcu ako i žalovaného mailová komunikácia, z ktorej vyplývala komunikácia medzi stranami sporu v prípade vyskytnutia sa akýchkoľvek problémov, z ktorej komunikácie súčasne vyplynulo, že žalovaný bol pri odstraňovaní akýchkoľvek problémov týkajúcich sa informačného systému súčinný a priebežne poskytoval žalobcovi technickú podporu. Uvedené vyplýva aj z mailovej komunikácie, ktorú predložil samotný žalobca v súdnom konaní, ktorá prebiehala medzi stranami sporu v období 31.10.2018 - 06.11.2018 (č.l.193 a nasl. súdneho spisu). Z danej komunikácie strán sporu podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca síce žalovanému avizoval určité technické problémy, ktoré zhrnul do 8 bodov s tým, že žalovaný uvedené problémy riešil a zaoberal sa nimi. Pokiaľ ide o námietku žalobcu v tom smere, že požadoval, aby nový informačný systém pracoval na hostingu žalobcu a nie na hostingu žalovaného, súd v danom smere poukazuje na to, že žalobca ani v danom smere do skončenia dokazovania nepreukázal, že medzi stranami sporu bolo pri uzatváraní zmluvného vzťahu v roku 2017 dojednané, že informačný systém má pracovať na hostingu žalobcu. Žalovaný uvedenú skutočnosť rozporoval tým, že súdu sa jeho obrana zdala logická, keďže daný informačný systém mal byť žalobcovi odovzdaný koncom roka 2017. Pokiaľ by žalobca nesúhlasil s takouto verziou informačného systému, mal možnosť zákonným postupom namietkať vadnosť odovzdaného informačného systému a žiadať jeho nápravu. Uvedená skutočnosť však v súdnom konaní preukázaná nebola. Z vyššie uvedených dôvodov súd ani v tejto časti zmluvne uloženej povinnosti žalovanému nevzhladol jej porušenie, za ktoré by mal byť žalovaný sankcionovaný uložením zmluvnej pokuty.

17. A nakoniec, pokiaľ ide o porušenie zmluvnej povinnosti uvedenej v článku V. bod. 2 písm. h) zmluvy, ktorou sa žalovaný zaviazal zdržať konania, ktoré by umožnilo alebo malo za cieľ šíriť nepravdivé, skreslené, nepresné, neúplné, zavádzajúce alebo klamlivé informácie o žalobcovi alebo o jeho zmluvných partneroch, súd ani v tejto časti nevzhladol porušenie povinnosti zo strany žalovaného. Žalobca v súdnom konaní súdu predložil screenshot obrazovky z informačného systému spoločnosti žalobcu, na ktorom bol uverejnený odkaz-„z dôvodu neuhradených finančných záväzkov spoločnosti NFA je momentálne prevádzka systému zastavená.“ Ani v tomto prípade nebolo medzi stranami sporu sporné, že uvedenú informáciu uverejnil na informačnom systéme žalobcu dňa 29.06.2019 žalovaný, ktorá informácia znemožnila prihlásenie sa do informačného systému žalobcovi a jeho spolupracovníkom v uvedený deň počas obdobia 2 - 4 hodín. Žalobca si uplatnil v danom prípade nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v súlade s ustanovením článku V. bod. 2 písm. h) so zdôvodnením, že žalovaný šíril o ňom nepravdivé, skreslené, nepresné, či zavádzajúce a klamlivé informácie. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný sa nedopustil porušenia ani tohto článku zmluvy, keďže v konaní medzi stranami nebolo súčasne sporným to, že žalovaný v danom čase evidoval voči žalobcovi nezaplatené odmeny za poskytnuté služby plynúce zo zmluvy o spolupráci zo dňa 03.02.2013, ktoré mu boli následne v súdnom konaní č. k. 24Cb/3/2020 aj priznané. Žalobca teda súdu žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že žalovaný uverejnil danú informáciu cez jeho informačný systém s cieľom šírenia nepravdivých, či skreslených, nepresných a zavádzajúcich informácií. Ani v tomto prípade tak nedošlo k porušeniu povinností, ktoré sú sankcionované v zmysle

vyššie citovaného článku zmluvy zmluvnou pokutou. Z vyššie uvedených dôvodov súd nevzhliadol ani v danom prípade dôvod k tomu, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu.

18. Vzhľadom k tomu, že súd ani v jednom z prípadov nezistil porušenie povinnosti žalovaným, ktorá bola zmluvnými stranami stanovená v článkoch IV. a V., za ktorých porušenie si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu. Z vyššie uvedených dôvodov súd nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. Keďže súd ani v jednom prípade nezistil porušenie povinností žalovaným a vznik nároku žalobcu na účtovanie zmluvnej pokuty voči žalovanému, následne preto ani nepristúpil k moderovaniu jej výšky v súlade s § 301 Obchodného zákonníka.

19. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal plne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, a to tak pokiaľ ide o trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, 19Cb/5/2020 8

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.